

O ultimă scrisoare...

Emilian Oniciuc

A trecut mult timp...
A trecut mult timp de când nu ți-am mai scris...
În imaginația mea ai rămas neschimbată!
Ai același parfum adolescentin și n-aș fi zis:
Că te voi pierde prin efemere amintiri vreodată...

Acum îți scriu cu drag poate o ultimă scrisoare;
Poate o vei primi sau poate va fi răătăcită...
O voi închide într-o sticlă și o voi arunca în mare,
Iar de tine poate va fi sau nu va fi citită...

A trecut mult timp, iar regretele sunt prea târzii...
Doar valuri poartă sticla cu dorul meu în ea;
Te-am iubit sublim și-am vrut să știi:
În valuri înspumate am aruncat scrisoarea mea...

Revăd aievea și gara de la prima noastră întâlnire
Când sărutări fierbinți ne pecetluiau menirea,
Revăd aceeași gară când triști la despărțire
Ne-am înșelat destinul, ne-am înșelat iubirea...

Am așternut lacrimi de cerneală pe coala de hârtie,
A trecut o veșnicie de când nu ți-am mai scris...
Ești o amintire dulce, ești toată o dragă poezie!
Că te voi pierde nici Nostradamus n-ar fi prezis...
A trecut mult timp
De când am scris o scrisoare...

Emilian Oniciuc- (verificare ortografie) 2020
(Poate a mai fost publicată și pe alte saite-uri...) :)